

ДѢК. го иѡцѣлѣтъ. Най насѣтнѣ пристѣпилъ
 ГЛ. Ѣ. той при самагѡ Иисуса, и мѡ сѡ молилъ
 С. ли. сѡ колѣнопреклонѣнїе, заради да по-
 Мат. ѡ глѣдни на сынѣтъ нѣгѡвѡ. Напоконъ
 ГЛ. ЗІ. като привѣлъ сына си, нечїстыятъ Дѡхъ
 С. АІ. тѡвѡ що видѣлъ Иисуса, и гѡтази са-
 Марк. гл. Ѣ. борилъ момакатъ така силнѡ, што
 С. К. той падналъ на землѣта, и началъ
 С. ка. страшнѡ да скѡрца забїти си и да то-
 С. кв. чи пѣна иъз оустѣтаси. Тогѡсѡ Иисусъ
 С. кг. попыталъ ѡтѣцѣтъ: ѡ давнали сѡ ѣ-
 сторило на сына мѡ товѡ; ѡ самото
 С. ка. дѣтїнство нѣгѡво, ѡ вѣщалъ ѡтѣцѣтъ,
 и сѡсѡ салзы говорилъ Иисусъ: ако можишь
 ты, а то сѡ сжели надъ насѡ: и помог-
 ни на ѡтрѡкатъ. И Иисусъ мѡ ѡгово-
 рилъ: ако можишь ты да вѣрѡвашъ, то
 можи да бѡди защо сїчкити сѡ нѣща
 возможны на ѡногѡва дѣто вѣрѡва. То-
 гѡва ѡтѣцѣтъ на ѡнзи ѡтрѡкъ сѡсѡ сал-
 зы иъзвыкналъ: вѣрѡвамъ, Господи, по-
 мѡгнїи на моѡето невѣрїе. Тогѡсѡ пове-
 лѣлъ Иисусъ на нечїстыятъ Дѡхъ да
 иъзлѣзи вѡнъ иъз ѡтрѡкатъ, и да не
 влѡза никога пакъ въ нѡго. Тогѡва
 вѣсѣтъ сѡсѡ выкъ иъзлѣзалъ, когѡто сѡ
 лютѡ касѡлъ ѡтрѡкатъ. И напоконъ